Luria, Isaac ben Solomon
Ze' sefer Toldot ha-ARI

זה ספר תולדות האר״י

איש היה בארץ הצבי שלמה שמו והיה מזרע הלוים הוא ויגר וירא
אלקים וסר מרע ויהי היום והנה הוא מתפלל ומתחנן בבה
ואין איש עמו ונגלה אליו אליהו הנביא ז״ל ויאמר לו דע לך ששלחני הק״
לבשרך כי הנה אשתך הרה ויולדת בן וקראת שמו יצחק שהוא יתחיל
להוציא את הנשמות ויגרש מיד הקליפות וכמה נשמות אשר הם
מגולגלים בהם שמו יתקן ועל ידו יתגלה חכמת הקבלה ומפורש
ספר הזוהר וכל תיקוני הנשמות שבעולם לא אעלים ממנו ושמו יצא
בכל העולם לכן השמר והזהר שלא תמול אותו עד שתבוא לבית
סנדק מסייע הנולד ויהי כשומעו לדבר אתו את הדברים האלה נעלם
מעיניו והנה האשה הרתה ותלד בן בזמנו ויהי ביום הבוא כולם
בבית הכנסת לבוכה והמתין אליהו ולא בא אחר שהמתינו אנא הקהל
הדבר הזה אשר בשרתי בו ואל יתעכבו לו עוד עין לדבר הזה כי קטן
אנכי ואין בי כח לכות לחינוך עשה ולא לחינוך בלהפליך לביתא
וסולק לא יצא חוץ ובכל יום שביה רואה בבין הרואה היה בוכה
חרוב השמחה ויהי אותו יתיבלו והוליך ויתלא הבית אורם ובוש בגתיל
הוליכו אותו לבה״כ ויתנו לכהן היה אומר בכל בה״כ ובית
הכנסת לראות לו בא אליהו הנביא ז״ל ולא ראהו ויהי בבוקר והנה
בית הכנסת היו אנשים בו הנה כלם ובקשו לבצך לתולות אותו והוא היה
מתחנת לאחר שעלין לא בא כל קרוביו והיה כרוחת שעה
ובראותו כבר נמשכו כמו נראו ויאמר בלבו כיון שלא בא אליהו
ז״ל ודאי שאין הולד שבשרני בו ובזה שעוותי היו לא ותמשי
חנט ועש חמש ובעוד בוכה והנה אליהו ז״ל לקראתו ויאמר
אל

אל תבכה ועבד ה׳ קרב אל החזנות ועשה את עולתך שכולם כלל וה״
ושב על הבמה והחזן בכנף ועיני אנשי הקהל ואני אשב במקומך —
ואחזיק בידי רגלי הילד ומה שנתעכבתי לבא עד עתה כי. ונסורה —
בהשחור חלונות אם לא ייטב שלובשת שחח ותליהו ז״ל ישב כאשר אמר
ולא ראהו שום אדם רק הפוך לבדו ויתן הילד ויוליכהו לאחר יקולם שפניו
לבית נתקדשות שתולה בתינוק הנותן חכמה שנים ויתנהו האנשים
תאר ויגדל הילד ויתגדל ויוליכהו לבית הספר ויגדל יותר מכל התינוקות
על כי בפיותו בן שמונה שנים היה חריף הבנה כתלמיד ותיק ולא
שום בעלתורה יכול לעמוד חכמו תעולם אליו וכאין הפוך —
נפטר אביו לבית עולמו ע״ה ותאמר לו אמו בני הנה את אשה
אלמנה ואין בידי יכולת לקנות ספרים שאתה צריך ועתה הנה —
נכלה תלמידיה לבית לוך שהוא עשיר גדול וגם לא תחסר כלום
ויאמר לאמו הנני כל אשר תאמרי אלי אעשה ויקומו וילכו אל חזקיהו
לבית לוך והוא קבלו בסבר פנים יפות בכבוד גדול ויהי לו לבן —
וילמדהו ויקרא את הנער תורה בבלא אבינו ז״ל ויעבוד מחנה ליהם
הנער תלמודו ויעשה לו ברצון טוב ובכל בשבר לשאת תבואה
ומחנו הטוב ויהי עתו עלפותו בן י״ג שנים ואז נקרא תכונתו על —
כל תבונה ורבו אחר תלמידיו ואז נתן לו הלוי את בתו לאשה ויעבור
כמו ב׳ שנים והנה סוחר אחד בא לתלמידים בסחורה נקלה וילך לבית
הכנסת להתפלל וישב כנגדו ובידו ספר כתיבה יד וימצא אליו אריאל
ז״ל וירא בספר הפוך סודות נפלאות ויאמר לו הפוך תן אותה —
ומה תלאכתך ומה כתוב בספר הזה הגדול אלהבות ויאמר לו —
הפוך הפוך אלוני חם אורו ומה אדבר כי ה׳ חנני מכבוד ואינני
יודע.

יודע אות א' בתורה כי רק האנוסים אנו ולמי שראיתי כי אנשי הקבלה
כל א' סודו בלו חשבו הבושה לקחתי זה בספר של נחמיה זה כמה
שנים אבל איני יודע שום דבר חוץ שכתוב בו ויאמרו חז"ל אחר
שאינו שום לך שום דבר מכוון אותו לי ונגלו לעולם כל אגרתא ויאמ'
לו האיש חתונר חמון אנו שאמכור אותו לך אם תעשה לי הדבר הזה
הגדול עם תוכך שיודר לי החכם הנוטלו מסתורתי אמנם לך ולהיות
הארי"ל תקון בספר הזו' וישב כן ויתן לו בספר השואל לך ויספורד
בבית אחד בחדרו של שנים והיה שונה בספר ההוא והיה לוקח
ספר הזוהר ומעיין בו בטרחה גדולה למעלתם בין אחרים לדבקות
שהבין בספר הזוהר וכיון לדעת הרשב"י. אבל יש לו סוד א' עמוק מאד
ולמעלתם בין אחרים לדבקות שהבינה שהבין היא בלא הכונ'
אבל לא כיון לדעת הרשב"י. ומנה מעלות שנמצא בספר הזוהר —
ולמעלתם אחרים לו שהלי שיבין המאמר ההוא צריך סגנונים
אחרים שיש מהראשונים ובראשותו כן יצא מחדרו והלך לו —
להתבודד בחצרים היותה סמוך לבית עיזום בו שנים אחרים
ובכל עת שהיה הולך לביתו לא היה מגיע שום אדם ואמרו —
שם אשתו בספרות גדול היה תלמיד מרה בלשון הקודש ונגלה לו אליהו
זכה לרוח הקודש ונגלה אליו אליהו ז"ל ואמר לו הקב"ה שלחני
ללמוד לך כל סתרי תורה וכל רז לא אעלים ממך ולכן תלך ואתן
ואגלה המסוק ממשיך הסוד שאם בה תעשה הרבה כתלמידי
הגרה גם זה שבכל לילה היתה נשמתו עולה למרום והיו באים
תלמידי הגרה ומלין אותם עד מתי שבתא להקיצו והו... ואמרים
לו באו ילכה הוא רוצה לילך לישיבתם היא אומר לישיבה של רשב"י

או ל״ג בע״ג ר׳ עקיבא אע״ג דר׳ אליעזר פליג ושאר הגאונים את
אחרונים ולמחר פי׳ אומר להבריא מה שקבל באותם ל״ב עד
גלגל א׳ ב׳ ל״ב ג׳ רבי אמרו לו מה לך בארץ שתאמר לך ולו...
עליון לצאת הטבע וגם הולכה לחעולם יותר נפלא לך אית תניך
מעשיך וגם הולכה לקבורה וזאת פקפק כאמר תניך ויצא —
התגלת לנביא התחיל כיפוק כאמר נקהלה נילון ר׳ עקיבא ונסתר
שאותה פייה הלכתה בגוונו אחד והרבה הגדה ליחל לך זמן אחר
תניב לנהלת כרלין שאותה גוונא פרד וירכב את בניו ואת
בני ביתו על פניהם ויקם וילך לצאת הטבע ויתאמצו אנשי חכמי
ונבונים פריך פריך ושאר חכמים אחרים נביאים אחר
חמש ירלעף אלף ובפואו גם נבחנה הנחתה מתנו ונסתלק ממנו
רוח הקודש ויחל יצחק קרא נקולם עד מאד ותרוב בגורו ברלם
ויחלום ופנה אנג עומד לנגד ויאמר לו מה לך נרדם קום וקרא אל
אלקיך ועשה סימנים ונפלאות אחרים כלי לחזוב לאויבך והולך
לחעולם יותר כי הסימני׳ שעשית בארץ שתאמר אותם מעליונה
לארץ יבראו כי אור אז רוחני יותר ויצא כן ונוסף יותר כאשר
עליו רוח הקודש בהתבוררה שמע חדראזונם ובצין פחהימר
פאלקים טוב בגלות על גלותן רבה עד זמנו לאוקט כחוזו
ונפלאין בכל תוני חכמות שבעולם חכמה בפרלנק וחכמות
שרשות פילים וגיחה רקלי וגיחם פשוטות ופגלהבה וגיחה
מלאכה בגרות ופיה חפיר בחכח פאסי עונותיו ומה נגרה
שבו ועל מה באבעולם פלס להקן ונפה יורע את הנמר
פיא מגולגלת של נולדים או אחר או את אותם נגרה פיא

מהנאים

המגנטיס או אמוראים או נקמות או בצאים ומן ה"ה יודע
בנבואות הרשעים המינונים בעניים ובאמצעם ובחיות הגדולה
ובזקנים וברכתים ועוונות שתאים ושפוטים נ"ה יודע מה
שעבר על האדם ומה שעתיד לעבור ולזה בפרק שין נ"ה ה"ה
יודע העבירות שעשה האדם אחרון קטנות עליהם הפוא נ"ה
ה"ה יודע אלו נשמה נתעברה באדם לסייעו בעסק המצות
נ"ה ה"ה יודע מחשבות בני אדם ומסיר נשמתם חנופתם ומדבר
עמהם נ"ה ה"ה יודע לעלות ישנים בקבר הצדיקים ומשתטח על
קברותם בתפלות ילים ורננים ומוליד נשמות נשמה של אותם
צדיקים ומתיבו ומדבר עמו נ"ה הצדיק הבא מגלה סודות ורזין
עלאין שנתפרשו בחתיבה רקיעא. וכן שמעו מאירות כגון
ולאה"ה שום בריה יכול להסתכל בפניו ומחמתו לא נראה זיוו של
שלחנו וריח גן עדן עולה ממטתו כאשר נזכר בספר
הזוהר נ"ה ה"ה שומע קול הכרוז בשבת מכריז ברקיע על
דבר שהיה בעולם נ"ה ה"ה מכיר בלחש סתום ויודע מאיזה
מלה השפות מלות עניין ונוטן לו תיקון נפש"ה מצמצם בשעת
נשילה גלוי ה"ה יודע מה יהיה ומה יהיה באלה שנה ובכל זה
שיודע וכתב נבואותו מתוך מרחק שנה פרקה בחכמת
הקבלה ובחכמתו חיבר ספר אור יקר וספרים אחרים ומה
שפרסם חכמתו ישמחו לו ובאו אחריו ויפה נביא לו ואין
ראוי לבאות כן כי אם נלוי בתורה פה ומה שחיבר בתורת
נלוי חיבר ובפרט שהיה מתגלה עם המקובלים הראשונים
אותם והיה קם בחצי הלילה ועוסק בזה ובספרים וכבר הוא מעין

בספר

בספר הזוהר וז"ל א"קס כתובים ופלך לז"כ ובעוד שהיה כותב
היה רואה אש של אש עומד כנגדו ואש שלהבת יצא ממנו לגרמו
של פרוק הוציא אותו סקורס ממנו עד שנמחק הלחות חלוציו —
והזאת אירעלו כמה פעמים והקב"ה הלו ובזה נשמר לבה
עולתו בעוד הלמדו ושאר חכמים לזכרו א"ל לעו לפה מצות
שאינו אחר יקום אחרי ויאיר עינכם בחכמת הקבלה והנה הבינה —
שבזה חלוק על דברי אין זה כפשט אחר אלא לפי שבזמנו היו ציבורי
קהלה תמוהים בהבנת דברי בסתום נקוד בבחינת ספירות אבל
אחרי רוחי התגלו יותר הגבורות ויפרש התיג הפוא דבריו —
בבחינה מרובים כלאיהא בספר הזוהר בב אלרות ותמצא
זה ירמה לכם שחלק על דברי ולכן אני מזכיר לכם שלא תחלוקו
עליו כי כך קבלה נמצאו ממני ובפרט שעבון נמצא מרז"ל
של ובשמוע הלמדי דברים אלו הנסתרו בו שימור לכם לא הוא
ולא רצה באומרו אחר שבזה אינו רוצה לפרסם את עצמו גם הוא
אינו רוצה לגלות אותם סירון אני נותן לכם להיזכה לראות
מאור העין הולך לפני משה הזה האיש אשר בחר בו ה' להיות
נגיד ומצוה על עמו ישראל וכן היה שנוטה אורו בספריו ובפרט
הקבלות רצו לחסור קברו אבל נקוד פלור ואמרו לכם ברב זלה"ה
אין זה מקומו העין ההולך לפני אורוא הנה לפלאו ונח לנו
במקום מלוא מילפרניני שבוא האיש אשר עליו רמז זלה"ה אבל
לא החזיקו בדבה עד יעבב שהיה שתים חסרים לבת הולד
ממונים על הענירות ונלם חסרים ונגועים ובכללם היה
את הרב זלה"ה ויום א' בינם הנטום א' תן המחונים בשלום
וקרוב.

לקיות כחנפני ומרבת שלונו ורמות אם פאיר מעל החורת בר.
נוך לבית הכנסת לבוא תעברה רמגונים בחנפני וירא והנה
אשה יפה חולבת בנקי שבת יואם חמלרה אחר הקפם צלבו ואסור׳ 3)
גם ומרמפא גם הלך האשה הזאת בשעה הזאת נוך אחריה והנה
היא נכנסה בחלר א׳ אשר יש אורם א׳ חגור נעל לובן מגשו ברזווהו
כן אחר אכן נורע סדבר שהאשה הזאת הלכה נחא לזנות עמו
אותו האיש תיל אחר נחר התפלה אחר לשתג שיאסוף החברים
ותחונו הענבירות ויעיר בשנים על עבירה שגרמה בעינין
וילך הגרג ההוא בגליקותו ויאספו כולם ויקם האלם ההוא
להעיר לשניהם ויתן הסליחה ויאמר לו סתום פיך אל הדבר
סרה על בנות ישראל הכשרות שהאשה אשר ראית היום הולכת
בהשכמה היא אשה נקיה תמו חטא ולא הלך הוא ויקם
בהשכמה בעול שאין אי׳ נראה נחוץ כי שות יסתפו בהשם
ארם ושבת הולכת גם אתנו באותו חדר גא אורח א׳
מארץ מערב והיא לה כתב ומצות מן עולם ותרוב בניעו׳
שליחה תליח לאיש ההוא שיתן לה כתב ומתנין ולמשה בגוחרי׳
שכן זה בעלה שלא יתן אלא זירה במראו שרוצה לדבר עמה
ביקור רבריס אשר אחר לו בעלה שיגיד לה ותו׳ לא מחסרן
ועוד ולכן הלכה היא בשלחה אל נשהטת שחרם וחני׳ פרים לא
ואמר לא נשבעתי רק מחולו ויאמר לו פריס רום רק להשתנת
שורני בשרתך שורני האשה ובקש מחוב מחילה שחלדה
בהשכרים וכן עשה אל הקליקום ונזיו ושושנו הולך בהל פאר
ער שנשתנה הדבר לב׳ חכמים גרולים אשר היו בדורי מאותי

מתי

חש׳ הגמונים ובאו ואמרו לו מה זה יצחק שאומרים עליך —
שאתה עושה גדולות ונפלאות ונודע שמך והוא כמו בזמנינו
ואמר להם נביא אני ולא בן נביא אני ואיני יודע דבר ובענין אחר
ובנה את עצמו לפניו ויעש בצנעה מהר״ל ואמר לאיש כ׳ אתכן לך
שאתה מתריבין עמנו ועשית כמה שאלות אל הקברים ההם
ובו אחר הת״ג ויאמרו לו מה אתה שכבר דבר לך מהר״ל כנגד העיר
וגו׳ האמת ורצו לך שיבוא לך הגזרה ורחמים לעמך ואשתדל
לעשות מעות החמות בחצות אל גבול הת״ג מהשמים ואמר מה
אדבר ומה אומר והאלקים מצא את עון עבדיכם ויאמר הרב —
כשיאמר לבנו אשר שלא כדרכה ויהי כשמעו ויבאו שם עם הל׳
חברים אחרים ונשבעו לרבי מהר״ל ויאמרו לחנן כל המעש
ועד חתם ונתנו חוכמים ליום הלוית ולנחור לגרם למנוך
ולשריפת בצחצחות הדרך תיל מהם מין ואמר סודות ורמזים עד
אשר יצפון מגחוש ומאומה מינים ונפלאים לא מגזרותיך מאבל ובינה
ואחר שחפס מינים ובלילה ונעלין מרב רחמים ויטא לאמיבשא
כיאם ברחבך ובטל לילה מהר״ל מציא נבראתו ומדבר עמו ואומר לו
חכם חיים ויגאלנו לא הבאת לתור הלא תרנגאני באמת —
בעולם הזה תקן נגזרתך ולחסור לך רזין עולמין אשר לא נתגלו
חיים שנבראו בעולם ובדבקך בים בחכם חיים ויגלו חסמר כל דברים
האלה להלחיהם ולחכמתו ותלמידיו מחזיק ישראל וחכם גדול -
ורבים
ומקובל ויהי מהר״ל לאחד עסוק בתיבות שחבר על ספר הזוהר
ויום אחד אמר בלבו אקום כאן ואלך לפני מהר״ל ואצדקנו תחת
אחת סוד כמו הלוחות ויקם וילך לבית הרב ותור בפנים
הא׳

תנו הרי"ש פרקו לנבואה בקנקנתם יברך המחבר א' מספר
הלוי כי גדול בעיני השם והוא כבר היה שומר על בדוריו כיון -
שבא בר' חייא ויש"ל שהמחבר הנוה אמר לו א"י סורות
נקולים הרחוקים באותו המחבר ויפי כמו שנוכל ובכמעט לא
נמצא כמותו וכל לו עוד פ' המחבר אחר לרעתם ואת' ונתבר
לו פרוש כמה ממתים של תורה עד שנאמר הר' ר' חיי לבני אח"ל
כמעט לבני מרי אמ"ר. של המחבר אחר ואמר לו פרוש על כמה
הימים שבה כי תוך רגלו לשמו יותר ומלו. בא תלמידו במות.
נמצ ונכנס לביתו ומצא בכלים ובגוך תלוי קורא תוך המפר
וכיה מתמלא באמר ונעם בעקה נחלה ויתמלא על ה' שיבעו ולקח
ולחסר בעיניו שיחזור לו סדרי תורה ובאותה הלילה לן בהתנגו'
וגם ולאחר בא לבני הרי"ל ונתן שלומו ונשק ידו ורגליו —
ויפתח לזכות. שהתחיל לבנו ואמר לחושנה ה' אלהי. בני ריקם
חלותיך ואל תעזבני ואל תרחיקני ממך ואז אמרו לו הר"ל כי מן
הראוי שלא וקבל אותך בעבור הענוה שנה שבה חלבא לבני נ'
בזאת החכמה האומר שאמרה על ראשך בצפה לפ סוף לך שחכמה
של רבי תורה ומאותה היום שבא בין התבריים וכיה לומר ושופת
על שיוסף סוף פרק עם התבריים לצבריה ובלקם לותם תבאירה
של חרים ואז נתקיים התורה ובכל יום בבוקר חביה לומר הבלבה
עם התבורים וכיה פרש אומר לו נ' לבריים על דרך הפשט ואז על
דרך הסוד כנגד יום השבת וכיה תמלא בשורת נקולם עד שהיה
חליש ציעה נקולם וכיה אומר שכך צריך כל להשגה הקלומר.

ויום

ינוס תו' אחרו לו והלתיליו רבינו נר ישראל וחבר ואל יחבר סבר את
חתבחתו ולפניר עיניו פלורות בבאו כמו אחר לפס אומיפין כל פירוש
ליו והרקעים נגלים וכל הקניש קולחוסם לא יכשיקו לכתוב כל -
חכמתו ובגלותו מופתתו לומר תוכו סולב התורה בזמנו חהרגב
כנחל שוטף ואני חשקתי כמה תיני הגבולות חסיכן בערה לכם
בינו תו' לק וקנין כל שהאמינו לאת שאם פרבה עליכם בפסיק -
פרק כחו פהוינוק פנתינק בערנו חתחת רבו הילד אגר בזמנו
בתעוגם תו' לכן עזבתי פיא שלא חסם יכתוב לו חבליחע יחתי
ניפים לכם לזכרון ולדורות בבאי אחריכם אחתם לא נמנה רבו'
לכתוב עולה והרתני זל שפיוא יודע לירד לסוף דעתי כי הוא נילן
חנבחת ר' עקיבה ענלו פרפל א' חמה כותבחם שבחוע חתי פרב
יענגם תלקראו לסד' אסם חגולם בב' וילך במעוך ויכתוב חגם
ובראתו חן פתיבה פלף ונבקי' פחכם כחנפון זל פרב פלא
בוחתיך כמה מעותים שלא תכתוב חבשאתם שותע חתי פיוב
פרס ואחר לו אחרי שאח' אלו' שלא אכתוב לא פחבתי בום לבד
זל פרב פרי פרורים תיוב חבקרת באורות ויכתוב חבב יונוך
פקונטר סים [illegible] שפט בתינוק יונה שפט כתב יליף אז נבבו
פרט ולא פיו יודע חם לבינד נם פלכיר פרוס לפקולב כחס"ר
חברפט בלי שתעגם א' פים פרב יעלן שינה בלפרוס ורואם — 5
פרב לנפש היפרוחן בבמתיו בתוך בינה ופולקפתו ר' חברפט
זל ופטפ אוזנו של נערבי פרב לשמוע חפירבו פרב בחלום
ובתוך כך נתעורר פרב משנתו ותאו עומד על נפשו -
אחר לו חלילך מה אחר לו יתחול ליפאלון כלמו שראיתי בפתו
פאלין

באתן לוכבים פטיה: אמנם לשמוע מה שכתב הרב בחלום ז"ל
התיל כשאני יכן שאלה נראתי לחשוב לרך שבלין ונתיבות
פירושים לי ופה חפי אנים נראתי לפני חשטרון גר בשבנים
ופומ גול אותי לאולה שיבה אני רוצה ללך ומאותה שבה שאני
רוצה אומרים לסולות ורלין ונגלי הורה אשר חשגולם לא נראש
ולא נודעו אף בזמן בהבלים אל רתחילו, להסבר בו עדבת
שינלה לפה אולה סוד מסה בהתיל הרב לשחוק ואמר משיל אני
עולי גרים ואיך אמונתי מ' שבה רבונים בלי עבמה לא אוכל
ואמר מה שאומר בזה פעמים כמ' בארון גל בלעם לא פירתי
יפוללגלם אם כן איך אומר לכם סוד א' מפה ופה בלתי —
נפרדים כי כל א' כולים בחבירו ולכן לא חרבו נבורה נבורה,
נם מעם א' אומר הרב לחברים דעו לכם שחתה נקרא —
מאמר א' מספר הזוהר והוא מאמר קשה הבבנה לכן שולם
בו פסיבות כל א' נהבולר לבה ושין בו תיל פתנומו ויאמר
אינ אל אחיו פנב הרב שה לנו עין במאמר הזוהר ופנם —
נראה לנו שהוא נקל בלי גום קושיא לכן נפלאו בו מאד. —
נמצא בו גום קושיא ומן עבו ולא מצאו גום קושיא ובראו,
כך אמרו זה לזה בולאי שדבר רק מה שאמר הרב בונתו
בבונתו טעם אחרת אולי אנו גונים ומן עגו בו א' לא מצאו
ולא נתחדש לפה זה דבר לחקר ז"ל הרב בעינתם אותו מאמר —
א"ל כן אלו ז"ל כלפם שנים בבונתו אבל כל בכבנה א' אמרו לו
רבינו כלנו אנו בבונתו כי זה מאמר נקל להבין ופינו הפריטה
בדברי רבינו שאמר שהוא קשה הבנה בודאי יש טעות בלשון

אפן

אבל אם הוא נוסח זה אין בו הכונה אמתית יותר ממה שעיינתי בו א״ל
אין שום שנוי בנוסח זה לפי שאומר א׳ ומכ״מ שבכן ושור א׳ ממש [illegible]
אומר הכנה והנה באו עונות הרבה ופה מקרקרים ערב שמעון קולם
ומרחוק ובשמוע הרב קולם שתק ואמר לחברים רעו לכם כלו בעונות
הם הנשמות של צדיקים שבאו מתחתבלות לרקיעים ואומרים לכם
שאתם עושים בדבר הפות כי כמו הכנתם שקושיות נקלות שהם כך
וכך לכן דומו ואומר לכם הכונה נכונה בו אז אמר לכם הכונה
כוונתן כל לזכות אותם ויפי בלינות אותה הכונה כי נשמה אחרו
זה לזכות סודם פיינו שלא ראינו בכונתו קושיות לו אשר שמענו
והיכן היתה שלא ראינוהו אז א״ל הרב שהוא אחד מהמתקים בכונה א׳
בלעת רעולם שני א׳ והוא כך וכך ידי׳ נמלו לרבי הרב ונשקוהו
ויאמר יהי המלך לעולם ירא׳ ורב ישראל יאמר אמן : ועם כל זה הרב
ותלמידים פרתני כל מה שהיה מלה עם כל זה בכל מחיה כמה
פעמים שלא יגלו חכמת שרשים פילים ופה הרב לוקח אותו בלבנים
זה אחה מבקש תכמה לו כי לך חכמה הקבלה שהיא הבין כל מה
שהרבה עם כל זה לא נתן לעשות רק לו [illegible] למחות אותם
ואני אוצר [illegible] שאחר הכ״א ושני הרב עם בתך מנוער ד)
והאמר אלהיך לי מצות מורים ואם ואמר שכבר נתן לך
אז האמר שאינך רוצה שום דבר כי אם בתורה לדעת [illegible]
[illegible] שהכל בשרשים כי בתך שאין לך אחרת ורצונך לידיעה
ועבור עליה ופרי לך [illegible] זפותים שכר טרוף [illegible] כן פרוש׳
[illegible] לחוד [illegible] שבנשמה [illegible] הרב ויאמר לה
הפרשים [illegible] לעובר [illegible] לפני [illegible] ומתוך כך

שין.

יצאן הבחור ואחר שיצא יוצא הרב והודיע להרב שרים והרה"י נ"ב
היה יושב לפניו ונכנס הזקן ואמר לו אהו' ורע שפל המוצא
ידו ליתן נותנין לו ורוצין לעשות כחוט ועשה הרב ואמר
לחברים הנו לפי תשובתם כי שנת היא תקיים סגולה שורש
הנשבה היא ואמרה לו השבי' חשות בזאת שהנהני אני שנים
חיבולים לא גליתי דבר תגוס אלא אלא מחשבה יה אני מחברנס'
אבל הצדקה שנאלתי שהאר' יהא בבית דבר דבתי ויאמר לי מלום שאין
לי אומר כחוט השיב לו הרב ואמ' לו לא יועיל [illegible] בדבר זה החלני'
הרחמי כי כבר ידעתי שבחצותיו בזאת והנה לפוציאך בלא כלום
אני אומר אלא השתת יליה על העתודה ורחוק מחוי' אחוה
ואני אומר ומחלה ובן עשה ואמר לו הרב כל מה שעבר עליה
תיום הזה עדכוס הכוא ומה שעתיד לעבור עליה והרה"י
נבהל בדבר הכות ולא יכול לספר ראש כנגד הרב נס היה יוצא
בכל ערב שבת עם החברים לקבל השבת והיה חולים עיניו
חמוני שראות עיניו וחבל בלין משרבות נשמות של צדיקים
העולים חסיד התנים שבאו לבקר הנין והיה לו שמע אור
ועתה עולים לחולים ובין הנשמות פירוש לחשוב להיות בביתי
נגד יתירה בבני ישר' ויום א' בערב שבת יצא עם החברים
לקבל שבת כחנכתו אחר לחברים נלכה נא תלה לירושלים
וגם אני יודע היכן אמר הרב נלוה ונרוץ עלינו ונספר
נבלחם משתוממות ונבנה בה ונקריב קרבן שבת כי אני רואה
שעה זו היא קץ הגאולה אמתי' ונאולה מקבלת החברים אנ"ל
איך נלך לירושלים בשעה הזאת והיא רחוקה ממנו יותר מז"ל -

פרסאות

מהמראות וקבצהם אחרו שוב חוכמים [illegible] לך אלא ללך קום [illegible]
[illegible] ואמ״ר לך אל לימוד הרב ובכה ואמר לחברים איך
הועיל ר״ל קורין נסתר לבל נאמנים של ישראל חשודים אנו [illegible]
עליהם ואין שאומרין ר״ל [illegible] הפות לא היה שמו [illegible]
בשנה זה ואלו הייתי חורים בדבר הזה היה נשנה [illegible]
המקלט ונלחם ישראל הוי מתקבצים לירושלים הובא ושבתין [illegible]
אותם שמה ונכנסו ישראל בגלות [illegible] ובשמוע החברים דבר
זה [illegible] בדבר זה שמעו ולא הועיל להם ולהיות שאלו
השמועה של הרב הוי נשמעים [illegible] כמו של הרב [illegible]
אלשיך נ״ע בזאת החכמים [illegible] ובוכה על שבא אל הרב
ז״ל ונשק רגליו ואמר לו אה׳ מה פשעי ומה חטאתי שאין אדני 8
רוצה לקרבני לסוד [illegible] השיב לו הרב ואמר שלא בא
נשמתו בעולם הזה אלא לחבר ספרים [illegible]
פשט וספר [illegible] אחר [illegible] ללמוד חכמת הקבלה
כי [illegible] מר׳ [illegible] והרב אלשיך [illegible]
[illegible] אותה חכמה שאינו רוצה לאותה חכמה [illegible]
זה לך [illegible] לחקור [illegible]
באותו הדרך לקבל [illegible] באותה
הדרך [illegible] בדברים [illegible]
[illegible] לא בא בעולם הזה ללמוד חכמת הקבלה ובשמוע
מהר״א אלשיך הדבר הזה [illegible] בעיניו [illegible]
[illegible] והפך [illegible]
הרב עם החברים [illegible] הרב [illegible]

הרב

ארבה מאוד שלא נראה עליו הרוחה גדולה ויגון ויעבור ארבה עמה
הכבדים ולא ראה אותם עד שהקדרות מאור ארבה והגרגירים —
שקיבוצו חוצה, ולך לביתו כי כבר שקעה החמה ושמחו הנ״ל —
והרגיש אוכלי הכתר בפירותו, שמו ואז הכבדים בקיבוצו וינתן —
על רגליו ונכבדו ואמרו מה עשיתי כל היום אני חלשה וכשבא —
הבית נראה עליו הדחה א״ל ארבה לא אמרתי לך שלא באה —
שתחתך בכנעם הזאת למורקבה לכן לך הערית שלמך עוד
בדבר הזה רקחוק ויתן לו העוזב חלאכבך אל אתה יגיעה
בהבורך טפר המגט כי יתפרסם בגנולם ופורות הבאים —
אחריך ילעגו לכם וראיתי היום ונלאה לא חשב עוד בארור
הקבלה נס התחיל היה הר״ל הולך בחדברות ובדרכי׳ ושיה מנהג
לסה עולה נוראים והיה אומר שבוע כן להתחבר בגנות רג״ב.
ונחכה לשכונים הקליפות הלרים בתחברות וחנים א׳ באמצע,
הלרך טפים לורג אחר לחבירים חבירי לעולם שבשעה זו אני —
שומע קול הכרוז שואל ומכריז ואומר בזה הלשון בגזרת עירין
ובמאמר קדישין שיהיה ארבה אין קץ בזמנו ויאכל —
את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ ולא ישאר אוכל חיים בעיר
וכל זה בעבורנו אף הוא אמר וגזר ר׳ חנ״ב לפרין ויוצב ומחרישי
על חלות הקב״ה והקב״ה אינו יכול לסובל עוד להתאפק על בניו
הרעים שאינם מבינים גבורותיו ומתיו ולכן הכרוז הזה לכן.
בני לחיכם לו קבלו ביניכם איזה חשבות ולקחו לו אלוהי יגונב״ה חרפת
אבו וינחם על הרעה תיר קב״ה ביניכם כחוב לבוכים ולא תאוה׳
ארבה עליו זו חן החברים החזיר הכהן כשבא לבית בעני חזאת

וילין

עליו בוכה א״ל לא הבכה ולמה אתה בוכה א״ל אבכה על רוב חולי
כי לא די עניותי אלא אם עתה נתבררו מכיות של חרב זכייתי
חמולת בפשט בתים לבלשבוע ואין בידי לקנות אחרים וגם זה אני
בורח לפני פלח שחטני חס אני בזה פלותן ועי אני יהיה רגע חוי
בני אלם כאחוש פכ״ל דברי פיעני הפואת המה מאד כי בכן
דברי פרעה א״ל נתן לו את המטבע ואמר לו שיספר חסון ופלוני
שלא יהרגם על חלותיו של הק״בה שבשבילו כבר היתה נזרה
רעה על שולי [illegible] ובכל שלא יהרגם [illegible] נשבעת
בארץ ויתפלל למשה שיתחזק לו כענין ויתנם ה׳ על פרעה אשר
דבר לעשות לעתו [illegible] של לפני פרעה וספר לפני החכמים כל
המעשה ויתמהו החכמים מאד ויאמרו לפני פרעה ברוכים הבאין
שבשבילכם בעולם הזה [illegible] ולעשות [illegible]
לחרוש ופנה [illegible] ירדו מאוד א״ל פרעה [illegible]
[illegible] לחלוש עון בעולם הנופל וכן היה לקח רוח סערה [illegible]
את הארבה ויתקעהו ימה [illegible] לא נשאר [illegible] ותמותה
היום ופלוני [illegible] על אותו העני [illegible]
פרעה [illegible] אשר [illegible] היה [illegible]
עשיר מקוסטנטינא אשר בא לקנות את חן במצוה [illegible]
עצה והמה מאד על ישועת פרעה א״ל ולא זכר עצה ויספרו
לו כחם וכחם ובתחלתם לקוסטנטינא [illegible] המעשה ואין
פרעה [illegible] אשר עצה [illegible] סיה אתם א״ל
שלא [illegible] עצה ויאמר [illegible] לפני פרעה
ואם [illegible] שעשיתי [illegible] על ידו ואקבל
על.

יולי כחם שינוייך ואם לאו אמרו דלין דין נלית דין ולא עולם
בחתיכות נותן ניסע הקוסטנטינא ויבא לו באמתא עשבריך בחק׳
אבר פיפטס נפר׳ ויאמר ויצא ויקח שידו כוס אשלין ויאמר ר׳
שחק לחייך ולרש תשירך ובשמחה שם אחר פרב לעו שלפי תם יצא
אלס רעו הקוסטאנטינא ובא אלי לעשותו והוא עתה בתקום
שלוו אמרו ושמחה ונתן כוס שלין לו ולחי חשירי וביום שלוני
בא המדריכך וכך ולחומה כה לין כשבא ויבא אל הבאמו לעני.
כי פוזו וחם נפולם נשוין אחרב תלך יגדל ויעל יותיקון ויבי
כאגרבא פאושוגאו עו פרב ויביאומו לעבו ויפי בבוחו לעני
פרב נבפו כי ירא חפביט לעני פשכיים נגע אליו ויאמ׳ פאתר
אר׳ כרואס ותניך לבני אלס שוובתים ויאמר אני וקחת לך:
פיא לפנים נפאם בחשוני בלק אתאמר לחבדריגלין שאוני
רביו נהו ואם תנידלו. פחובים שנשגיתי אלע זרותם בך אז
אמר פרב לחברים שיצאו שלא יתבינו לעניפם ויצאו כלם אל כתי
אתם נקרא שלוני בן שלוני וביום שלוני ובתקום תלוני ונשית
ועבדם תלונית ונרשבנידלו כל חםשגשם תיום פוזא עד פיום
נפוזא ואפילו שיתם קלם שפיהם בין איש לאשתו בקירלו ונפ׳
כשחשו וימות לרגלי פרב ויאמר בן נברת ועשם הן לי תקון ואם
תאמר אין לו תיקון בלחי פרן ותנם אקבל עולי לקתם עונותי
אז נתן לו פרב תיקונים פרבים בתשובה ובשלם ולבינה שם
ולחול בתי חנופאור פעלט בלבד בלי שום פבנם. וחביום
פפוזא ובלאם פים בעו התוזם נם תענש א׳ פיפרב ויש ב
בבית תלרבו ובחבריו ובבין בא חפס ויאמ׳ לו באחבתן

שאתם

שאלה חוזרים סיום כלה לבתים ובהכדר בבואו נפל לרגלי הרב
ואמר לו מה מבקשך ומה תשאל: שבקריאתו אל בבב —
הרבנולים ג״ג לך בביתך שזה ב׳ ימים לא נהנו לפה ואכול —
ופה בוכים אלה רק הרעב ועל זה בחריותך ואולי לא בחבר
חלוניו ובבקר קם בבכחה ויצא לעני הרב ויפול לרגליו —
ויאמר הרב נפשה בעבור תמאהך ובהנה שבקבו עליך שקום
שהלך לבית הכנסת ויתן להרבנולים לאכול וזה הסוף :
אשר ויקבו עליו וכך היה בבוקר ומ׳ מ׳ עמו אי׳ היה הרב ויצא
ובחבריו לפניו ובכנס בחפרר שחול עלילה לדבר עם הרב
של עסק א׳ ועליך היה רק בבנים ימי בר אותה הרב קם
חלא קודם ואל בריך כבא ולקחו בידו ובושבו בית ורבר
עמו כל צרכו ואמר שיצא אל הרב לא אור לפה אמך חלבו
לחם אלו׳ חרד כ׳ ובחרכה בשמחה הבחור בזה קמה לא אמר הרב
ר׳ פנחס בן יאיר שהיה הלך נתערבה בונגחה לחלק ובהונה
ובגרוע ה״רת בלבד כלה חבר אחד הרב ובגינו ול בחי —
דהר שבניר לימה חובבו וביה היום שיך דבר עליך כתב אל
חבר בגיתי שלא בקתה בבכחה כחנהו ובגלרך עברני של
ביהא ובשמעתי קול בבים נדולה בכנים ואמרתי אסורה נא
ואראה על מה כם בוכים ואראה והנה כולם ערומים שבאו לפה
נעצים בלילה ונבורו אשר להם אין תלבושתם ונבחרו חתני
ובמבשין תלבושי ורעלי והלבשתי לבעלה ובתי ותלרתי לביתי ולבאי
בניך שבה והנה רואה בעיניך בנרבשה עלי תירוש קוש ורביו ובלך
ובעה החרבה בהוא לעני הרב ואמר כן הוא ובכוכות חלבוה
נהעברה

נתעוררה בו שאלה של ר' יהושע בן [illegible] נשמטו א'פ' מהתלמוד חכם
בשמה ורבה ללכת ועוד אחרת וקושיא שבסוף בא ופקדו שני פרק
כשנכנס לתשובה שלו חשש וקושיא משנת [illegible] לדברי רבו סדר
ולא יתכן כשורף [illegible] ללך ועוד מלוגת [illegible] כן [illegible]
[illegible] ישבור [illegible] כן [illegible] שאותה [illegible]
[illegible] שם [illegible] [illegible] והכניס לך [illegible] פרשה [illegible]
[illegible] י' תלמידים אחד המשר [illegible] ולא [illegible]
אותו חתן רק הר' [illegible] א'ל הקרס [illegible] הר' [illegible]
תלמידים ולא יודע א'ל [illegible] לך לדעת שמעשה אחר [illegible] אחר [illegible]
זאת [illegible] סמוך [illegible] י' תלמידים ובאותו פלוני [illegible]
[illegible] ואחר כך [illegible] [illegible] ומפסיק הר' [illegible] לכן [illegible]
י' תלמידים שצריך התלמוד [illegible] י' תלמידים ואחר כך הר' [illegible]
[illegible] נשמטו א'פ' [illegible] [illegible] מהתלמוד [illegible] ואחר
[illegible] קושיא [illegible] ר' [illegible] לדברי [illegible]
ואחר [illegible] [illegible] [illegible] קושיא [illegible] בדברי [illegible]
[illegible] [illegible] לך לדעת [illegible] [illegible] קושיא
[illegible] אותה [illegible] ולא [illegible] נשמטו [illegible]
מקבצים [illegible] רבי [illegible] [illegible] בתיקוני [illegible]
[illegible] [illegible] מקבצים [illegible] רבה [illegible] בתיקוני
[illegible] ר' אליעזר ור' יהונתן בתיקוני ר' [illegible]
ור' נחמיה בתיקוני ר' יהודה ומהר' יוסף [illegible] בתיקוני ר' יוסי
ור' שמעון בתיקוני ר' יצחק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
בתיקוני [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

יוד עם הקברים באויררא ונלה להם סודות ורזים ובינה לומר
אחר לקברים לגו להם שלהב הנז הוסבב אותם ונצוה. שרוא
רש"ב: עם קבורין ונשמות שלצדיקים והנאים אחרים וזה שלאו
לשונו הורג אחר חוץ. לכן צ"ל הסכימו מכוונים וקיימין
בהם מקרא שכתוב ואתם הצדיקים ואשר עיני אלם כי בהם
פיהם רואים בעיניהם פינסיא נראה בכאן כי הקברים —
ואחרים כנהונין על הר סיני לא שלא נתן רגוה לעיין אלא
לדבר ובכה שלום לדרוש בואו ונשמותיו על ציון קבר. בר"ב.
ואחר רולחורים וגירות והשבתיה וא' אין הקברים הם תכבנו
לומר בהליום נחם בברכה ירושלים וא"ל ברכה אבם ר"ש: —
שבחם עם יחים יקבל הנהורתין מבבן, בנהול בי לחם כיה מהאצ
בשחקה רש"ב וכן הם נ"א חסר יקול א' לבר' בכבן ול"ז ג"ך
דעשה פיקול הפוא על ציון קברות ר' יהודה בר' אלעאי ובות ינלה
לו סוד גדול במי' ואחר א' חסר הלוחר ובדבר שלא ידבר עם
עוס אלש ופר"ה בנ' בא ונשתטח על ציון קבר בנ' ועשה כיחוד
שחסר לו פרד ופהבת לא פשב לו הלום ובראותו כי חלר למקורין
בפחי נחם ושב לעני פרד' וא"ל באתי לציון הקבר ועשיתי כן —
אשר צויתו ואין קול ואין עונה הוד נעור בפרד וא"ל וכי אינו
יודע שבחקום שאוני עם עברים דברה ושאלה באותו ובכן
נזכר פרי' יהודה לרב: נ"א חסר יקול א' להרתני וא"ל שלך להם
שבברי אשר שם קברים אבי ורבא ונשתטח עליהם ויעשה —
אותו יחוד ואם ינלו סודות. נפלאים וילך הרתני לרבן ובאותו
הדרך יגב לחזור יקול הפוא כי שיבים סערפיו אחם קפם
ואלך

והלך ושאל מה שעשה בהקלר ובא לשאל [illegible] שעל פרש על —
רגליו וא"ל ברוך הבא ונושיבו לחניא ושאלו לו מכבוד ולו! עד
שהיה הדבר מלא בעיניו ונתן לו מה יום ומיום [illegible]
האלוה שהכבוד הזה א"ל הרב לא לחשוך [illegible] אלא לחנן
בניהו בן יהוידע [illegible] ערוך קנתי חמיו א"ל ברוך מה [illegible]
שבא עתה בניהו והלא [illegible] חסר [illegible] פיה [illegible]
והם [illegible] לבא עתה ולא בניהו א"ל הרב [illegible]
באתנו צריך לחזור [illegible] במקום ההוא ענין קבר בניהו
ואף ורבא גם [illegible] נסתרו ועניין שחלה אותם [illegible]
[illegible] ק"ו [illegible] ובא שחן [illegible]
[illegible] הלך הרב עם התלמידים לכבור [illegible] ובאתנו צריך
אחר הרב כאן ענין קבר בניהו א"ל [illegible] במקום
ההוא לחזור [illegible] וגער [illegible] לתלמידים ענין קבר ר' [illegible]
[illegible] בספר האומר ענין קבר ר"מ בן יאיר [illegible] התלמידים
[illegible] ולא [illegible] לשום אלה עד היום [illegible] הלך הרב
עם התלמידים [illegible] לשבת על קבר ר' יהודה בן
אלעי [illegible] אצל [illegible] התלמידים [illegible]
[illegible] הקבר [illegible] בא [illegible] באילן [illegible]
וקרא [illegible] אחר הרב [illegible] א"ל [illegible]
[illegible] א"ל [illegible] ואחר
[illegible] א"ל הרב הנה [illegible]
[illegible] ואחר [illegible] ומשם [illegible]
[illegible] הם [illegible] בעבר [illegible]

[illegible]

הנולד בעבורה ותדבק אחת שאכלה עליו הול ונעשו פרד
נמ״ל רש״י ע״פ לדרך הול מרח ופלג לו וכן מ״א עזר פרד
למה צ״פ הנולד בשפריא ופרדה התבריח אבן א״ז בניפ בקיר
ואמר באלו פרדה יש נשתם אחת הנולדין ול״ש שפקלה עליפ
בפוספוון השסנך כי אבן חקיר אגוף נמ״א היה פרד שבם
מחברים שמון לבין חבלך ב״ש שעון ואמר ב״ש שבה לגם
נברין חוסה א׳ פילוש לפני ופניפה של ען עחד השחשבה באם
עליחר נקשר נמ״א אחר פרד אני רואה שני שלום בדים
הקונטרון ורשב״ם לון בד״ני הטי ינפב ותבנים שלהן והנולדים
על ראשם ועל ראשן זכה על בארם ונכנסים לקלר ללמוני
לטהא שני בתורים ויכול אני לפשם לא תמני שפני נראה לעלמי
שפם מועלים בעלהם בכישן ומטמאים נשאם לכן לא
אלא כי עין נאמר פלא לטהא שופמין לו ומן פיפ שפחברים
בדקו ומצאו ברבריו נמ״א בהו רמני נו נחלים של אילן אז
ופעלה שלפט נחרנה אחר פרד בעורכים לו פה בלק
ועליהם שפולאש רופיים א׳ לפולים תופינם אמר ולפא
קני ובאו אלו לפנמלו עליהם ולוונפש על כוני ונעשה בפם
פרד ואמר לפט רש״ים בנה פעולם רלינה לעקור אם
ישראל ועבדיו בצר לפה בגנים אלו לכן לדרכבם הול פרח ופלב
לפם נמ״א אירע שלפו כמה בתורים לטי׳ לבעבה ורבא אלבנא׳
ק שפיפ נפנס ונבלע בקרקע ואוהם פבטורים. ואמרו רבן שמען הי
בכם אות יש באלבעין שפען קלוסין קמן בתורא׳ ונה
שבען באלבעו ואמר בריאן הקונרסין לו ואחר נהר לדברין שלפם
ממנו

אוני אתבע נראו הבחורים חזר ניסהו העירה לאחר ימים בעוברת
הלכר הפס ואין הבחור בשם אשה ובאותו לילה שנכנס לעיר
באחד מוניך שלה בריטו אשר שלא היה כרמיה בעולם ויא לוען
ואותר בן פועלין תורה מה מוסר ראש די פרק שעמדו ונשא אחרה
נפלא קדשו ופא לרה השפעון לן אשר תליא לין עירה מנשה ואיש לא
מפריו שעיהם ופאו נשיש שפיו שם ראוי השלטון והיפירותו שהיה —
כתוב עליו שם פרתן ואחי הכלה לקח לין ברק ונהפך שמתחשו לאותו
אחד באו האינגים לשני פרה וסתרו לו כהושעה אחר הרב לנחש
שלך ויתן העירה הכיא עם הרתן לין אין הדף השמש וכנס —
לבית ואמר הלא לא הבאים ולא האשה ועל לשבנים ולא ידעו מאומה
חוזר לשני פרה ונפל לו אל מה בבין / המיושבים לין קנור ועמוד
על מקום השלים וקראם מלא ונפל ראש עשו באוני כי לירתם ואם
לא הבא נפיו מתחרים ובן עשה השמש עירי כבודה לדבר —
והנה אתם האשה ועם [illegible] אחריה והבחור אמרים נירי כל האשה
וקח הרב הבחור ואמר חתן אתה באשה הזאת אין אחר הבחור —
רת אומר ימשון כאשר מילה את מה אומר יחיי נרם אל הרב
בחה חבריה כי אני אשר הרישם חתן אין אחר הרב לשילה מה לך
עם הבחור הנה לך לך אין אתך כי נם השמש לא יתן לך
וקח לך כל של הריע השילה ואחרה [illegible] ונהלין ואחר [illegible]
תקורתין לאיש [illegible] לבו לשני לאחר והלא אותן [illegible]
אתם קילוטין קדושי ששמע הם [illegible] ראש מעיך ודרך שתגן —
שלא [illegible] אם הלין שהן [illegible] בראשית [illegible]
[illegible] ואם [illegible] לקבל אחרים אתן [illegible] אשר לך [illegible]

שלא

שלא יהיה לכם ויקומו ובחמורו פשיטא מן קל' פניו ובשלפי ענה אלא
הריעלאו ולא לשום א' מחשבתו וקבלה עליו ופוסק לפניו
הבחור ונשאל אותו והמ"ו לאמר נמ"א בלו שכן כתוב –
פרק אלא פר' אשכנזי הגבר פרים פנה ומלא ויהי קורא
המשנין ובמחזור בלתו המתי פסר לעוברי הרך פנר ש...
בחינו ובשבא פרק לדינו אחר להודים פנר סמר לי שבשבוע
גם בני הקטן של פ"ר יפטר לדין עולתו וכן פיה נמ"א פיה פרק
ויעקב עם המדרים הכרהם מל דן מל על הכרנוהו שפיר
רשענו ותלמין א"ל חכמי חיגו נכתב בנוגע עבר אין כוה
החכם והקנו הקיכה ושבין בה העבדרים תיל נכתב אותה
וכבדו ודבר ערתו פרק לעיני המדרים א"ל רשעהין חושב כשפין
בגופה מ לשון ענני ונדרש נאין לין לתשובה השיב ואחר חטאין ועפ
תחולנא עליו ופנולו ה"ג רוצאי חמשה גם ויכנסו בנה נמ
נשים אקבל עונשי ולא בכאן ש"ג לי לבר נגוו א"ל פרק עליוקה
אומר ראו לנפשכם כנגד פרקים בליך ולוה פרק שיחתו –
לו הקדבה נלא אתה עברבריוש למורו גם פיוב בני אדם
קדים בשבונן פרק ופיו תמיד מתקנים ערה א"ל פרק עלין –
לא תשובו ותרבכם הרעים את אחלה עבמיו אנה שה גן נקה
שאחרה זה פיה והבלו אתכם אין ויאלו הכרתים לתה א"ל כך
א"ל שפרם חלונו דמן ואל יירש ועלין רש לפקודתו ערה שפעת
תגילין חרוע"ה נמ"א פיה בר"תני תנו"ה חר אב השנים ויור חון
חלשים נשו לבב' תה פיה פסיכה א"ל חכמי פיה המסמל פרק
בשעון פרק כתבים שפוא פיה מהן כוין כוונו נלו לין והשלי נשן

אורה

טורח עליו ואם יקבל עליו שלא יאכל עוד בהמה נקבל עליו
ובהמות נמ"ש לחוש בפתק לסגנורם אירנשיין נהלך לשם ואכל
נשחט ואח"כ בא ניסה לחנ' פרה זו פרה פוסקנה אשכנז חל'
שירך א' ואם לא נאמין לפולין חל' פולוסקא גארון לאשך ואראה
לך חלי פשרך נין שדרו כפ חי' פולינא נחתכו לשנים וראה חלי
פשרך נתלה נחתך כפ חצענך פיני והאלאם קלעלו לא לך לשני'
אדם לסעודנסן ח"א ז"ל גרא דרולתו א"ב כמו פני ר' וכו'
חפומך ושלך לחסידה זל תשו' שצריך לומר חסר עם אליו נה'
כוס על חצות וגונה אחי' בין העיפור ופירקה שנים בין חוט
של ניש לוון שלין כח באור לסתרין נמ חשפה פיה צוית פרה
זבה"ם שפיה לחזור א' תולה רחם שנים ופין ברוחאים נכנסים
ניולאים לא יכלו להמצע ואחרו פטפים לא [illegible]
טו רות אף אינה שירך בעוש פרעך ופטפנים המשרו לאליו עד
גשל באליו אלל פרה ותלה מנו נפגיאה ובבאה פרה פחניק
בכתב ואחר שיש לו רות אם אינם חאותי עם אשטה שיכר
במגנים חי' נשבר בפרה לרות ודבר לשניהם ואחר שפואמלן
בן מלו' ושלך לפרה לתה נכנסת ופשיב פרות חמש שלפנינו אחר
נם פשורפיה נבאי צדקה ושלחתי ונתתי כחם מגבתי לנקה ולא
רצה ליתן לי ונשבה נתגו לי רשע פין שפוא פיפסין חיחתי ___
נשאל אסרונה אן ז"ל פרה שילדה תחום פיין שנדם נשחת
בני אחר נחשב לאיזו אחר ואינה חייב שום דבר ודך ז"ל פרה
אשר תלא בולדך תוונב ואם לא אזלאך בשל פרקך ופרדתן
פרות צרת נפטו אחר שילא בולנה הטוב [illegible] נולאי ראה

גוס

יכנס אשה בני יתום אתיהבא אחר פרס לאביו ולאחיו אחיו לפרי
פרוחסוס הסי׳ בסב׳ ואחה יצא ואיניהבא כשחוזר אשען בני יתום
חנך פרס נפטי׳ בה׳ ונפלו לו חיר יצא פרות ממנה ולפסק׳
יתום קם בחוזר כפוש של רנכי י מפלף בצינם כי יתום
בבר הפוא לרוחם פיהם בליכן ובאמם לשתוש מאושנן רמא
תחלו ובינס פנס הנוש לבמן הנ״ב ובאמ ונכנס לבית
המחזר הוא ואין איש המזכר פצין גם בבית שהן יורש
לפני מנגלם לזורת אשר בא ובעירת החוזר הוא בני יתום
הלאה לאחיו בחוריו והשבו של סוכו והשיק לו ובעוזו מקפה
בעקם בחזר הפוא לפי שפרום נכנס בנחמה והנכי ופשתוש
פרס זה נשם קמילן פרסף ונפלן לו שלא יתפרסם פרסה לון
פנוים נמ״א מעשה לרוקא׳ לנכנס בלי חנם אנ׳ ולעראם הרב׳
פין בצאים אושים פרסם ונשים לפני תן פרוח שני חלק חנם
הבית לחנותם פיו אשם בלי חנם עניה ולריכה מרנסם ולעשן
הלאהבה לפרנס שהם ונניה ופרום הפוא פים קם עני בחדר הי׳
ואוחר לפל א׳ מעשי׳ פרנסים באמען ולהתמעטו ופיו מתבי׳ טי׳
ניולאים א׳ א׳ נכנס לשם פ״י השרבי ז״ל ברוך פרוך פבא זוכר
אני שהייתי תלמיד בחברים נתן רב ונזתי מלו׳ בן מלא׳ ופרנס
פורחתי של חנגלם עירניסולא שתשען ועבשיאני לצער גדול
ואשר אנו רואים כי ינת יטלי צרה מתלאפני תחלם מהם שתולך
נשען האשה והם אישה גדול מבני חשלא וכראשן קרוני פאשה
פרן נפשה לא ונשתוחח לרגלי פרס והנה מבינו של עופסא
לפלה ופרס לפני שלא היה לו מגא׳ ועם שפים חיי׳ ושלום

לפ״ת

לפה"י נסמך ידו עליו ונתן לו כוונו לפוליזיו ונס צופוליניגר
עליו כלניין וררתיים ויוליאנה בשל פרחה ופנה כשנכנס פרה"י
הנכבד אשר מינה לו פקיד מ"ל פרה"י חמני מה הכבוד מניף
לו הקיר אחר פרות לפי שאינו יכול לפסוח במנו פטרינה הנ
גזר עליו שיסמוך מיני לו ונתן עצמו לו פרה"י מה מטעף ותם
חטאתך שפעטעתך עונו גם פשה פרות לאחר כעין אותן אינו
ועוד גדוליך מחנה חמורים זנה ליבה כ"ב ולנים שאני
פולך ועוד כל דורך ולא הוונת לאמ"ו ורשנא ולירולאמכי חלם
הולכים מתיר עתי בכל תקום שאני פולך ומשמשים אותי
במתכון ניסנרין קטין ומכריזים למני כבה ישע פ
לאמי אמר ירפה חמורים פיטרלו עוד מ"ל פרות לפרה"י אין אלוני
רואה ני מלאכי חבלה אי שלויתינו ואי עלבתלו ואי חכה אותו חבה
תמנו אותה פרה"י ומ"ל ופלא אחרו רק חשמש רשעים בנפיהם
יצ"ו חרש מ"ל פרותלין נפיהם לאחר שבלו כל משועשים בגלגוליהם
או בשאר עונשים ואחר חפניסים לפניהם ועומד שם יצ"ו חרש
לפתור כל הפקודים ש"ג באמן שהם כלי שיה מוכן ליכנס לגיה
ולעוד חנפיהם אינה חן חלקים גוסבל חמן לנפיהם גלו עוד
פרה"י ומ"ל ואיך היה מתבאר פני פרות גהיה פחנק כי יצא
מונא אחון עם פיפולים לחלרים ונמצא הסמינה לחקנס תינור
פיס לעבר עשבה ונשבע ותן ושאל פרה"י למה לא אחרון נלני פלטן
יביאו נשתוק נכיס הם עולי לך גרבה פטיב פרות ואפסיק לו לאחר
פנילו תיר נכנסו פתים לנרול ונטרחם לענין ולאפיין יכול
לורה פנינו שאלו עוד פרה"י מה כן נוגבה בך בזמן ימיו

כשהיו

נשאו השיבה פרות ואחר יודע לאזני כי כשנודע בספר המצרים
יצאו חבורת קברים ופוליאוני מן פיס וקברוני במצרים ואחר
שהלכו לפני המצרים ... ומיד יצא מלך אספירי ושרי של
אנשי פירו ונכנס בחוזקה של קברו וחזר ... בקבר ...
המלך ... לכן ... אותו ... של ...
אותו בקבעה א׳ במצרים ... ואין יצא ...
... וכולם ... ואחרו יצא איש ...
... ואני ... בכאן ...
אותן ... ותבקשה לבקשה ותנקשה ... ותאמר
... ואותן ... ולקחו הכרוז ... תאמר ...
אחריו ... ואמר ...
... אותו ...
אותו ... ילך ...
עיר ... עיר ...
ונתחברו ... יסוד א׳ ...
וראיתי אותם ... ורשעים ...
... אותן ... תמר
... ...
... אמרו ...
... ...
... של ...
... ...
... עד ...

...

שהאילה הסיר מעליו ובשיבותה הלכה עד שהגיע —
לבית נוגע באויביו להלחם ובהכרת יראה האויב כי לא
ורואים מעמידים כי נשברו ככלותי בנינים וכו' בא
בניינה אין לך על הכות חמש נלך והולכים לכל פרתה
ובא וספר לתקוירים שהתפו פאנשים תאמר אין לנו פרה
לפרה"ט ולא הטחר לעשות מאד ולא הלך לבית הסך —
ואמר להם לשיון שפרותיו הבשם גדול עמך ובהכרש אמיץ
פרות יפים כלחום. כי צריך שתדע שאשה מולכת ק"ן
וכשאתה נוגע תלכושיך לפקידים פורחים ופר"ת
לא יפה לה אל דברי פרה על שמועה אפיה פביבה
פרה ב' שנים ואחר פרה חני ראה שתשים תלך לביתך —
ויצא תלמידיו ופרה לינוב עד פתח הקבר. ויפ לדרך ראה
ובנה חמור גדול באו כנען ויראה מאד לבנטו ונעמ"ן —
לא נחנו לבה לרחבה והנינו עליו תן בנולה נפל —
לארץ ובא ידו עליו ותיבש ידו ולא יכול להשיבה אליו
גם נפל דעיני פיו ויעשו פניו תן פטיני ואין כלך —
חשבו אין נספר רגה שאמר לו פרה וכלך לביתו —
ובאותו הלילה לא ישן מכאב פיו ובבקר קם והלך
לבית פרה אל אחד ונפל לפניו תחנה שיביא פרות
יפים כאלה ואני אעשה [illegible] ולא נכנסתי אליו
עד שנכנס לביתך ואז לא נשארו [illegible] עד שם ידעו
זרועו ויצא [illegible] ותאמיני [illegible] ונפלאה לא יצא ויקר

נשלם

תולה ובשביה רואה שמשכבה היה נכנס בבית המדרש ש"ל
פרש"י ז"ל עוד מ"מ המפרשים לומדים בס"ת שהקב"ה מונין
ואילו היתה נכנס ונושק רחמה ונמצא רחמה נועלת אותו
פרש כאן יש סוד גדול ואיני יכול לגלותו חמשי הספרים ובן
מלים במשה ויום משה חמשה ונראה הפירוש בבבל
שיאמר לו ז"ל פרש כל מה שאמרה ו"ל חמשי ... קיים לנו
אחרים כמשמרה היה במלחמה ונראה הפירוש עוד וז"ל
אותו הסוד ובשגמר הכה על ראשו ואמר ברוך ... האמת
ובשמוע המפרשים נבהלו ונתמהו וז"ל פרש עתה נגלה
נראה על פני משה שיתגלה הנך ז' ימים חמשי ולגלות הסוד
עם לעורה כלך פרש לפיכך ונראה עוד של פרש לאותי
על פני משה והאמר לו הנה כתב ב' ימים שבא חכמה
ספר בכאב ראש ולא עבר ז' ימים על שמה הנער
ולאחר ימי האבילות שלח פרש אמר המפרשים וז"ל אל
תראו שאמונו ... לכם סובבן ... תורה ...
שאנו יודע כל מה שאנו יודעין לכם ... פרי ...
אחרים ... המפרשים ... שאתה ...
בהיו ... ...
עם ... ...
ז"ל פרש ... ...
... ... פרש ...
שאמר ... ...
ירשו

ויעו למחרת שהוא היה תשיתבן אחרים ביום ההוא

בהיותו לירש הם עולות התורה ויביטו הקברים ויראו חתן

ואמלה ועבין תל בים נמלא הלבר בעיניהם ניפי כתו שמע

והנה עבר להם עבן א׳ חשך מאד ויען הרב ויאמר אבי

שלא אמר ה׳ להשמיע אנא ... ויען ויאמר השען אני הוא

ס״מ ראש לכל השטנים והנה מתקא שטן ליל חנוכה

לשונאי ישראל ויעבר בו הרב ויאמר לו לך אחור לפקדה

שיבעל את הנוהם בשבל ... אלה הקברים ... ויפרח

השען ... ויעבר עליו בכח התורה ויסר השטן ההוא

ויעל השמים לעיניהם ותשקוט הארץ בשנה ההיא

בשנה האחרת ירד השטן ההוא ויעבר בו הרב בפראגי

ויען ויאמר לו הרב ... בשנה ... לא יועיל לך

בשנה ושנה הבית הק״ק ... הקברים ...

של הרב ... בשנה ... לא יועיל ...

שמלך בן שלג ... אביו והוא ... הקדוש

והחכמים ... חכמים ...

חמרטים ... ... והנה ... ...

... ... הרב ... ויאמר

הרב אחר ... ...

... ...

על הרעה ... ...

אשר ... ... בארץ

ניפי ... ... של

רי״ץ

רצון ראשי להם פרחי ופחד ריסתרו ויען פרך יואת ר
לפט החשך הפלירו לי לפרט אתם כי לא יען לי רצון ואם
אחרשה לעו לפני שהפרתי הרסה נלולה ולא יוגיל
לפני ולפני כי פסון פיה עוזר והקורת ורולה להמש
פסוק מיסר לא קבלו הפריס לכריס ניתוגלה פרך
עור ולא נפלה לו פרוחה עד שתורשה ניפי פרלון לפרשה
ז"ל הנה הלר פופרתי רחה מי ורתיס ולא' רועון בקולי ונוטף
לעו להם שעברה נערה נירה על שאספלקין פשלה
בשנה פנלון בספיל שילותי לפט סדר זה פסולה תעשר
אני שהרים ואדון שאני לואן עולי לא לואן אני עולפט אין אנית
כמה לכריס לולי מתורשיט ונשחוש הפריס לכו לם
נכפלו תחזר ואחרבון לא לרא נקיון ויפסק שטונשי לינן
וינכם לכי נלנל ויאחרו תי יתן רעהנו קולם שנראה בפלקת
ארון פאלקים און אחר פרל להריס חרלפה לפרט מן —
כלכי פ בוזא ונסנייר נלחם לליה פתלבט ואפרש לפם
תנופה סולטן קולם שאספלון תפסל זה פרל פיין לפט הסנה
ותיקן פחלרו חרריס לנשיס וקטנים ולא אספנ[illegible] תלה א'
ופחד ריסתרו לאחד פרל ופוזא רט לפט סולטן עותון!
הלא כהן לו לשונו אלי נפשו לא פיס כתלש לנשו לאמתם
חזר ולפל אוז נעולפ עד לו פסחוס ופין לכריס כנהינפון
תסיני ניווא א' פרת סת"ל לאור רחוק חאנוש חלו לראש
אם יחזא עולה לפרנה ויחתני הרל לפוחון נלולה ולסוף כ'
חיצוני נחלה קטנה זין ט נזירי והניחו לאנשים ונחשך —

הרלר

הנזכר נגד שנתקנו החברים זה עשרה ימים וכרת עמה שלום
בינם ובין הרב ועוד שהלכתי שאפשר ביניהם אין שום יכול
ושמן נכתב רשם אצל אחר החקירה להתקנות מדה הפה
באמתו ונשים כל ישמחו לעולם ונמצא קשה בין
החברים נגד שנים קולם להכחיש ועתה עדיין יצא
הדבר עם החברים לקבל עצה כמנהגנו ובחקירה בהמון
הקהל ערבית באומר גם כולו ובמנהגינו ועוד א"ל
חסדי נראיתי ס"ת בשם קהלת שבה ואמר מסוף לב
גם אתם נמ תלמידי הספר ומצא נראה שנית רשות
לשלום כי ולא היה לא בשביל התקנות שיהיה בינה
ולמען יהיו כן היה שהכל הלך את חלין במנהג
אשר בה נתלקט ליחד שלמעלה ניכר בחלין בירך
להחברים כל א' נוסח ברכה הראשונה או בתי נילון
נשמחו ופרחנו לאהיה שם עתה בשעה הברכה
אשר הלך עם החברים לבין הכונה להתפלל על הכל
והרב של אנשי הלך שאני צריך לברך לכם ולסמוך
ידי עליו כי לא יגיע לכל הקהל ש"ש עצמה שלום
לכן שלחו אחריו וכן עשו ובא לפני הרב את
הרב זר' שליך לפני חייט אוף אתה בדל חנוך אבל
הם אומרים שאין שלום כי זה החתן ועתה לפני שם
לפני ועל מה שהיה חתני קודם הלקוחי נואת
התקנות אח"כ ושמחו מהם על כי לא יגיעו שנים רבים
אנו מקיים לו ונתקן ולכן להחברים ש"ש בו לפני ובוא
ישב

ישב על פרט' נינוס הלהרו שיפים שלום בינים תכא
יפ׳לך ניבנן כבור זה בזה ואמר הקבו אצא בנלנו! אחר
האור עתכם ואנלה להם רזין מה שלא נתנה רשות
לגלות עד עתה ונגלו בבלבל הרחתי כי התורה תיים בקרבו
ורוחו הבא תורה לישראל כי ענג נאמן פוא!. ומתה
מיו ודרש להם סודות ובאותם הרוש מתת עיניו
יפתחו בתורת הבית ואחר הדברי מה שזה ומה נעשה
היום הוא אשר הבית תלא אית אין מקום להבית נראה
חניה וכל המחיצות אשר בקירות נבטלו והלקיחה
באו להאן ותלאכי השרת ותלבם הראשם !.
נשתהו על מקומם הראני לכן אחרי ליאן נשאה לנחו לוט
אשה ונתא שינוי כי לא החדרים יתעסקו ברחילה ואחר
הרחילה יעצו אותו לא כתובני ויכו אשן לבין הטבילה
ושם אני אשבו את עצתי נפי כלבו לנברים הלה הליט וראה
הרי שכבן אלו והר ולא לך חושה שלא נשאר רגע ליאן נשחה ולקחם
נח כמעט ויתק בן לה"שנה לא כפוך עיניו ולא נסליחה ולא
נשונו פניו בשאר מקום לא עננים הוליירען נשאו בנבורוע
אז נעלו כל החדרים ושאר החדרים לארן וישנו בלבים נוולה
ערשלה שושנה לשתיט והרח"י כים מאוד יר עלתו לאמר כה
ולעיני אביאלו רכב ישרל ופרשיו אין מתמסל! אל שפלו
התכתיבה וספרו עצמם ונתעסקו ברחילתו ולהשען נוררים
ויען התימי אשר היו חשלים עליו ואחר הרחילה הולילהו
לבין הטבילה ורק אלו רפינו עליה הרוש! עליה אבל הטבילה

אין

אין אנחנו רשאים כי פאלין סעיל בנגלזא נטבו! אמנג ועחר
בקותם זקנים נפרטין בראשו ל׳ מנומים כנגל לאמנגל טס
וכאשר רלנו לפניהו בקבר נטא פרתני על רגליו ואחר אני רגליס
ממפרין לעטמגנש איף נעפלו פרטין בשנים ופוא פלף לפתומקם
ופנית חכמי ישרל ינין ואנחם יפי רלען גלטענ ין בירנה
נעלמ לחשין גמו ואמרו אמן נ״א:
תו״שלב״ע